

POPADAĆ SIĘ (11) *vb pf*

sie (6), się (5).

o oraz oba a jasne.

inf popadać się (2). ◇ *fut 3 pl* popadają się (2). ◇ *praet 3 sg f* popadała się (2). ◇ *3 pl subst* popadały się (4). ◇ *con 3 pl subst* by się popadały (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. popaść.

Popękać, porozpadać się, pokruszyć się, połamać się, rozedrzeć się; scindere se PolAnt, agere rimas, crepare, dehiscere, dirumpi, dissilire, fatiscere, findi, flssiculari, frangi, hiascere, hiscere, rumpi Cn (11): RejWiz 89, 108v; Ciało moje przyobleczone iest robaki y plugąństwem z prochu/ łkorą moiá popádáła się aż mi obmierzła. BibRadz Iob 7/5; A potym Anyoł cichuchno przydybawłszy do onego człowieka świętego/ pchnął go nogą że z oney łrogiey łkály łpadł nádoł/ thák iż fie w nim włzytki kości popádály. RejZwierc 175; BudBib Ios 9/13, Toń 7/5; A oto załłoná kościelna rozdárła się ná dwoię/ od wierzchu aż do dołu. y ziemiá zádrzáła/ á łkály się popádály WujNT Matth 27/51; [DramStp II 360].

popadać się czemu (żywotne) (1): Gdy łobie koń wárgi/ iákożkolwiek pokázi/ albo mu łye popádáią/ wykroý łkibkę ośrzódki chlebowéy/ á nátrzy iá co nalepiey łolą SienLek 167v.

W porównaniu (1): Y rozplýną się gory pod nim/ y doliny popádáią się/ iáko wołk od oblicza ognia/ iáko wody pádáiące z wyłoká [et valles scindent se ... sicut aquae effusae in praeceps]. BudBib Mich 1/4.

Szereg: »popadać się a pokazie się« (1): Potim lepak gdy panna porodziła, obrazi one [dwanaście krain świata znamionujące] włzithki fie popadały á pokaziły. BielŻyw 124.

Przen (1): Iuż fie y s práktykarzá łnádnie násmiać możelz. A názwác go omyłnym/ á iż nic nie vmie/ A ná gwiazdách rozumieć/ nic fie nie rozumie. Tym ołzydziłz káždego/ ołzydziłz Płánety/ Ze fie mułzą popádác ich włzytki dekrety. RejWiz 152.

Formacje współrdzenne cf 2.PAŚĆ.

Cf POPADAŁY, POPADANIE